

Előfizetési árak
 helyben, vagy postán küldve:
 Egész évre . . . . . 10 frt. — kr.
 Félévre . . . . . 5 „ „
 Negyedévre . . . . . 2 „ 50 „
 Egy hóra . . . . . 1 „ „
Egyes szám 4 kr.

A lap szellemi részét illető minden közlemény a szerkesztőségbe (Nagy-uj-utca 1702. sz.) bérmentve küldendő.

Előfizethető helyben:
 Tapolcai K. Lajos könyvkereskedésében, és a kiadóhivatalban. (Nagy-uj-utca 1702. sz. alatt.)

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE.
 MEGJELEN NAPONKINT PÉNTEK ÉS VASÁRNAP KIVÉTELELVEL.

Hirdetési díj:

Négy hasábos petit sorért 5 kr. Nagyobb terjedelmű a többszöri hirdetések alkuszertit jutányos áron vételek. Fel. Bélyegdíj minden külön beiktatásért 30 kr.
 Hirdetést vagy reklámot magában foglaló újdonság sora 50 kr.
 Nyitlertti közlemények minden petit sora 50 krajczár.
 Hirdetések fölvetetnek a szerkesztőségben és kiadóhivatalban. (Nagy-uj-utca 1702. sz. a.)
 Kéziratok nem adódnak vissza.

A mi husvétünk.

Mióta Deák Ferenc husvéti cikke megjelent, a mai magyar közjognak is ünnepi emlékei füződnek az egy Istent hívő emberiség e nagy ünnepéhez. S ha meggondoljuk, hogy a kik Deák örökébe léptek, miképen forgatták ki az ő terveit s mikor látjuk, hogy Deák Ferenc ellenzékének erős vezére Tisza Kálmán miképen állítja fel a kiegyezés után huszonöt esztendővel a »harmadik factor« elméletét: valóban kétségbe kellene esnünk ma, a megváltás ünnepén a felett, hogy mi válthatja vissza államiságunk teljes önállóságát, mikor a politikai morál ily sülyedését tárja szemünk elé a magyar parlament utolsó nagy közjogi vitája s éppen annak személyében, ki magát az ellenkező tanoknak első apostolául hirdette volt.

Szinte csüggedés fogja el lelkünket e siralmas védelem láttára, melylyel a roskatag közjogi alapok megtámogatják, ha nem merithetnénk új bizodalmat a nemzeti akarat mindinkább erősödő nyilvánulásából, ha nem tapasztalnánk büszke örömmel; hogy a jogaiiban agyonnyomorgatott választó-közönség is, a mely pedig az érvényben levő választási törvény legtisztább végrehajtása mellett is a nemzetnek csak egy kicsiny töredéke — országgyűlésről-országgyűlésre, mint növeli ama tábor számbeli és értelmi erejét, mely bátor harci jelszavául a közjogi alap lerombolását s az államjogilag is teljesen önálló Magyarország fölépítését írta zászlajára.

Ebben a bizodalomban, bátran vág-hatjuk Deák apostata epigonjának szemébe, magának Deák Ferencnek a Lustkandl könyvére irt válaszában örök értékű fejtegetéseiben a magyar közjogi törvényekből összefoglalt eredményt, mely szerint: »nincsen olyan törvényünk, mely az ausztriai tartományok népeinek jogot adott volna Magyarországra felett rendelkezni s annak törvényhozási jogába avatkozni. — Honnan szedik hát elő a Deák által megteremtett kiegyezés változhatatlanságának Tisza-párti hivei a generálisból lett közkatonának a harmadik tényező hozzájárulásáról hirdett legújabb vezérszavait?

Nagyon megtudjuk érteni azt az új teoriát, amikor összevetjük azzal a törek-

véssel, mely ugyan ma még eltagadja magát, de egyes jelekből itélve előbb-utóbb egész ellenszenves mivoltában elő-terbe hozakodik: hogy a koronázás jubileumát, mint a kiegyezés örömnapiját akarják a közjogi alappal immár mindinkább ellentétes állást elfoglaló magyar nemzettel megünnepeltetni. Ki ne látna meg élesebb szemmel e törekvésben azt a lappangó régi machiaveleistikus tételt, mely a nemzeti szabadabb fejlődés ünne- pét csak a korona ünnepi fényének ár- nyéka gyanánt akarja megtűrni?

Am ünnepelje meg a kiegyezést az a párt, mely megcsinálta, vagy mely magát hozzászegődvé hívének vallja. A nemzet, az osztatlan nagy nemzet nevében ily ünnepet rendezni elég vakmerők lehetnek azok, kik magát, a kiegyezést is a nemzeti jogok fejlődése elé akarják tolni, mint valami örökre elmozdithatlan khinai falat: a nemzet nagy része. sbát- ran elmondhatjuk legmagyarabb része, a kiegyezést nem ünnepelni, de ostromolni akarja, nem létre-jöttét, de megsemmisü- lését vágyik megünnepelni s ez az ünnep a nemzet ünnepe lesz, mely egyedül ad- hatja meg a magyar korona ünnepeinek azt a fényt, a mi most még belőle hi- anyzik.

A Deák művére erőszakolt új theo- riák következtében a nemzetnek mind szélesebb köreiben vér gyökeret az a meggyőződés, hogy a kiegyezés a több- ség akkori hite szerint jó lehetett egy agyonnyomorgatott ország első lélekzét- telére; talán alkalmas arra, hogy — ha már bitófára hurczolt vértanuinkat föl nem támaszthatta és Kossuthnak elve- szett hazáját vissza nem adhatta is, — az osztrák kaszamátkában sinylett s a jöltevő halál vagy a keresetlen császári kegy által még ki nem szabadított fér- fiak a bilincsek testi kínjait kipihenhes- sék: de semmieset sem lehet jó és nem lehet elég immár arra, hogy a magához tért nemzet szabad fejlődésének határt szabjon. A magyar állam szabadságának, soká nem szabhat már határt Ausztria érdeke s ünnepelte királyunk nem nagyon sok idő múlva azoktól fog tanácsot kérni, kik föltek homlokán ugy akarják Szent István koronáját látni, hogy annak ra- gyogásából az osztrák császári korona csinált pompája semmit el ne vegyen.

És a mikor a magyar politikai meg-

váltásnak ezideje elérkezik, s lesz a ki majd az új »husvéti cikket« megírja: ki fog derülni Deák Ferenc- nek nagy historiai tévedése, mely az ő husvéti cikkének alaphangja, az, hogy a legnehezebb körülmények közt mindig fejedelmink igazsága, bölcsessége men- tetten volna meg alkotmányunkat. Világosság fogja megszállni az elméket s tisztában lesz mindenki előtt háromszáz esztendő tanúsága, melyet nem leszünk többé kénytelenek elaludni, az, hogy a nemzeti ellenállás megannyi dicső harcza nélkül nem a haza bölcsének, de Lustkandlnak lett volna igazsága.

Vétkeznek azért nem csak a nem- zet, de szolgálai meghunyászkodással kör- nyezett királyunk ellen is, kik őt a ma- gyar nemzet ereje fölől csak ámitani tudják, azt akarván vele elhitetni, hogy egy ezer éves politikai nemzet nem tudja és nem is akarja magának teljes állami létét újra kiküzdeni. Bünt követ el a ki- rály ellen az a párt, mely fölfelé azzal akarja magának a mai alapon nyugvó hatalmat örök időkre biztosítani, hogy lefelé ez alap változhatatlanságát hirdetve, forradalmi rombolással fenyegeti a fe- jedelmet s még a külsőségekben is a gyöngésség ünnepevé akarja tenni Szent István koronájának diadalát.

Mi és velünk a fölébredt, a magához tért nemzet, állami létünk igazi megváltásának, az 1848-iki törvényhozásnak alapján állunk s azt valljuk, a mit az 1848-iki országgyűlés képviselőháza ok- tóber 8-iki ülésének egyik határozatában kimondott, hogy »Magyarország és annak törvényhozása, szabad néphez illőleg, az ausztriai néppel mindazon érdekeket, a melyek háromszázados viszonyainkból erednek, bizonyosan a legbarátságos- sabb uton fogja kiegyenlíteni«. Nem erőszakos változásokra törekszik a függetlenségi párt, csak győkeres vál- tozásokra, s mikor törekvéseiben meg- alkuvás felé vivő átmeneteket perhor- rescálja, egyuttal a magyar törvényhozás- nak minden más tényezőjétől való függet- lenségét védelmezi. Politikája éppen ebben tér el a Deák Ferenc politikájától, a melyből a legújabb közjogi vitának kor- mánypárti korcs teóriái kifejlölhettek s alkotmányunk sarkelveinek felállításá után nem követi a kiegyezés utvesztőjébe Deák régi és új hiveit, a kik megfeledeknek arról,

hogy mesterök is a 67-es bizottság mun- kálatának tárgyalása alkalmával mondott nagy beszédében, egyedül a 48-as alapot választotta kiindulási pontul. — Mi nem teszünk ugy mint ők, mi vissza akarunk jutni erre az alapra, s a magyar nemzet új megváltásának ünnepeül a mai alap eltörlésének napja után fohászunk, s a mint ma mindazok, kik felekezeti kü- lönség nélkül a nemzeti és emberi sza- badság ünnepeit ülik, mi is ünneplünk a vallással, hogy vigasztalásából új erőt meritvén, dolgozhassunk eme legnagyobb ünnep előkészítésén!

B. S.

BELFÖLD.

Vállyi Árpád megválasztva.

Vállyi Árpád a függetlenségi és 48-as párt nagy reményű ifju tagja a kezezi választó- kerületben orsz. gyűl. képviselővé választott. A választás f. hó 13-án folyt le s a küzdelem igen heves volt. Esti 11 órakor hirdették ki az eredményt, melynek értelmében Vállyi Árpád 1155, ellenfele Komlóssy Ferenc pedig 1039 szavazatot kapott, így a Vállyi többsége 116. A választók, kik késő éjj kitaroltak, nagy lelkesedéssel fogadták az eredmény ki- hirdetését.

A király megkoronázásának ju- bileuma. Junius 8-án a koronázás jubileuma oly fényes ünnepnapja lesz a fővárosnak, a milyen boldogult Rezső trónörökös lakodalmi bevonulása óta nem volt. A nyugati pályaud- varban érkezik meg a király, innen a feldiszi- tett utcákon, melyeken négy diadalivet emel- nek kolozsális nagyságban, fog Budára vonulni. Az utmentén póznákat állítanak lógókkal, a házakat virágmezbe öltöztetik. Este villamos ki- világítás, különösen a Ferencz-József-téren (a hol a koronázási domb volt) lesz gyönyörűen kivilágítva és effektusosan kitűntetve. A Má- tyás-templom tornya, a lánchid, a korzó stb. fényárban fognak uszni. Valóságos tündérvilág lesz Budapest. Tervebe van véve egy óriási zenés fáklyásmenet. Minden téren körzene lesz. Az összes jótékony intézetekben diszbed lesz, a szegény lakosok közt 10,000 drb. népkonyha- jegyet fognak szétosztani.

Honvédszobor a fővárosban. A budai honvédszobor, mely Budavára bevételé- nél elesett honvédek emlékére készül, már ön- tés alatt van. Főalakja egy sebesült honvéd, aki magasra tartja a nemzeti lobogót. Lábai- nál szétört fegyverek és ágyurészek vannak. A leleplezés novemberben lesz a disztárban.

KÜLFÖLD.

Az oroszországi inség. Oroszor- szágnban több mint 25 millió ember éheznek kik- nek a kormány sem elegendő kenyeret, se ve- tőmagot nem képes nyújtani. A hivatalos sta- tistikai adatok a nyomoruság következtében elpusztultak számát kerek 545.000 lélekre te-

Az öreg rámereszté szemeit, s gondolkodott.
 — Vágysz amaz erdőbe menni, Etelka?
 kérdé lágabb hangon.
 — Oh, nagyon! felele Etelka, atyja kezeit csókolva.

— Mióta keletkezett benned e vágy? szólj őszintén leányom.
 Etelka elpirult, lesüté szemeit. »Nem régóta!« felele halkán.

— Te hazudni akarsz Etelka? — monda fájdalommal az apa, leánya arcát felemelve s szemébe tekintve, melyekből könnyek hullottak. Miért sírsz? Miért nem felelsz Etelka?

— Merf szivem összeszorult! zokogott Etelka.

— Szived? Fáj, szegénykém! ? Én ör- vendek ezen! Oh, gyermekem! csak ezered ré- szét érezd az en komorságom, fájdalomnak, ugy boldog vagyok! Te nem érted ezt; oh nem! De majd lesz idő, alkalom, mindent fogsz érteni! Am legyen, menjetek szamócszát keresni, hozz nekem is onnan az erdőből! . . . Nagyon messze ne menjetek; te Sára! hallod?

— Hallom, uram; s befutott örvendve a leány.

— A faluból egy rokonod menjen veletek. Itt a réten át, egyenesen ama fenyesnek; ke- resselek szamócszát, ez Etelka kívánata. Hanem mivel beljebb járhat az út, nem szabad messze mennetek! Siess hát az ebédet elkészíteni, Béniit elküldöm a paphoz, sógorodat elkeretem vezetőül; ma ugy sincs nagy meleg, kimehettek. De mon- dom, nagyon be ne menjetek a hegyek felé,

A „DEBRECZEN“ TÁRCZÁJA.

HUSVÉT.

I.

Gyász van minálunk, nagy, nehéz gyász,
 Édes anyám beteg.
 Ne várjatok az én szivemtől
 Husvétit, vidám éneket,
 — Én most nem ünnepelehetek!

Ne szóljatok be ti se' hozzánk
 Husvétit angyalok,
 — Nem lesz minálunk, a ki értse
 A diadalmi szöveget:
 Ha én csak sirok, s hallgatok!

II.

Oh de miképp is ünnepelejek
 Husvétit fényes győzedelmet,
 Az anyám beteg ágya mellett?

Mikor hitem ott él egészen:
 A lassú, bágyadt szivverésben,
 S jószágos, csüggeteg szemében!

Szabolcska Mihály.

A „Papus-dalok“ból.

Hogyha utban a gyerek:
 Az egész ház vára-várja.
 Csak azon töprengenek:
 Fiu lesz-e, vagy leányka?
 S ha a golya beköszön,
 Van boldogság, van öröm.
 Ha fucska, ha leányka:
 Egyként boldog a mamácska;
 De kiváltkép, ha fiu,
 Édes apja rá hui.

Olyan czudar egy gyerek,
 Folytonosan pityereg.
 S ha megkapja, a mi kellett:
 Ott siestáz anyja mellett.
 Azt se tudja édes apja,
 Hogy melyiket csókalgassa?

Jönnek a látogatók:
 Minden szavok csupa bók.
 Magasztalni be nem telnek,
 Hogy milyen gyönyörű gyermek.
 Pedig pisze, mint az ördög,
 Sohse láttak csufabb kölyköt.

Sorra szedik
 Orrát, szemet,
 Hogy az orra nagyapjáé;
 Hogy a szeme az anyjáé;
 Nagyanyjáé homloka:
 — Meglátszik, hogy unoka! —

Hát az a csepp kis füle:
 Akár a nagy-néniye.
 S végül mind azt bizonyítja:
 Szakasztott az édes apja!

Benedek János.

A SÍRKERT-ÖR.

— Regény Máttyás király korából. —

Irtá: V. Gaál Karolina.

(Folytatás.)

XXI.

A sírkert-ör besietett, vizsga tekintettel keresé leányát. Etelka hozzá futott, hön csókola kezeit. »Atyám, oly korán kieszlet reggeli sétádra, én is veled vágytam menni! S már elhaladtál, midőn észrevettem.

— Velem vágytál jönni? kérdé felette meglepetve az öreg, nagy szemekkel méregetve leányát.

— Igen, jó apám! egyszer szeretnék tul a réten ama sötétlő erdőbe menni, hisz két éve hogy itt lakunk, a faluba ritkán, a tájat be- járni pedig soh'sem bocsátál.

— Minek az, édes leányom? Légy nyu- godt, türi, várj, majd egykor teljesedik e vá- gyad is.

— Oh, atyám! bocsáss el ma engemet, szép idő van! Sarával és egy emberrel ki- megyünk, ama hegyek felé, ott szamócszát kere- sünk, sétálunk, és neked elbeszélésem, a mit majd látni fogok.

szik, a testileg-lelkileg megfogyatkozottak számát 1 és fél millióra, úgy, hogy mire az új aratás bekövetkezik, a halottak száma jóval meghaladja az 1 milliót, a betegek száma pedig 3-4 millió lélekre emelkedik. Az orosz mezőgazdaság vesztességét általában 1.5-2 milliárd rubelre becsülik, tekintettel arra, hogy több millió darab állat is tönkre ment. Ezer és ezer szarvasmarha, ló, juh, sertés hullott el, a mint a takarmány-készletek megfogytak s általánossá vált a takarmányhiány.

A Rudini kabinet lemondása.
A nézeteltérések következtében, melyek az orosz minisztertanács legutóbbi három ülésében a parlamentnek javaslatba hozandó pénzügyi intézkedéseket illetően merültek föl, Rudini miniszterelnök az egész kabinet lemondását átnyújtotta a királynak. A király Rudint bizta meg a kabinet újjaalakításával. Azt hiszik, a válság megoldása nem fog nehézségbe ütközni.

A valuta szabályozása. Bécsből jelentik, hogy a valuta szabályozása dolgában a két pénzügyminiszter tárgyalásai igen kedvezően és gyorsan haladnak. A valuta-törvényjavaslat már május hónap első napjaiban kerül a képviselőház elé. A konvertálási kölcsön címlelei többé nem osztrák értékre, hanem koronára fognak szólni. A Rothschild-csoporttal a kölcsöntörvény dolgában az előzetes tárgyalásokat befejezték.

Arany valuta.

Irtá: Zalai Márk.

Hogy Németország, midőn 1873-ban az ezüst értékből arany valutára ment át, egészen új pénzügyiséget, a birodalmi márkát, mely egysége az átmenet megkönnyíttetésére céljából akkoriban 3 ezüst porosz tallerral és 1 ezüst osztr. értékű forinttal egyenlő volt, nem pedig a frankot választotta értékmérőül, a legnagyobb elkeseredettség és revanche idejében nagyon természetesen volt. Hisz ha nem fogadta volna el annak előtte a Franciaországból származó métermértéket, nagyon valószínű, hogy az egységes Németország csupa ellenszenvből a régi súlyok és mértékek zavarából még most sem bontakozott volna ki.

Amde ily okok nálunk nem fognak fent. Mi a francia nemzettel és mindazokkal, kik a frank rendszert elfogadták, békében élünk. Sőt mi ennél több, mi a dicső és szabadságszerető francia nemzetet szerencsétlensége közepette is szeretjük, és tiszteljük, jobban tán, mint akármely más nemzetet.

Mily fontos ok fog tehát fent, hogy az arany valuta életbelépésénél nem választjuk a frank rendszert, mely a leggyorsabb, a legtermészetesebb és ennél fogva a legnagyobb népszerűséggel bíró rendszer, mely eddig a valuta változásnál Németország kivételével minden európai nemzet által a legnagyobb készséggel választatott?

Ha a Napoleonarany, vagy a 20 frankos arany jelenlegi árfolyamát kiindulási pontul vesszük, midőn az 9.45 forintjával jellemezhető, az ezüst forint tehát 84 jelenlegi arany krajczárral egyenértékű, akkor az újonnan vezetendő arany forint, mely a könnyebb átszámítás kedvéért a mostani ezüst forinttal egyenlő értékkel bírand, 2.10 frankkal és 170 bir. márkával egyenlő.

Való, hogy a jelenlegi ezüst forint és az újonnan vezetendő arany forintnál elesek minden számítás, mert mindkét forint, da-

czára annak, hogy különböző nemes érczéből veretnek, egyenlő értékkel fognak birni.

De az arany valutát nem annyira beforgalmi, mint inkább kül- és nemzetközi forgalom kedvéért választjuk oly nagy áldozatok árán. És ha az arany forint mellett azt nyernék, hogy a muló átmenetnél az átszámítás nehézségétől megkímélteünk, viszont a nemzetközi forgalom az arany forint által állandóan megnehezítetik, mert minden arany for. 2.10 frankkal és 1.70 bir. márkával lesz egyenértékű.

Ha például 100 arany frtot át kell változtatni frankokra, akkor először annak 2-szeresét és aztán még az előbbinek a tized-részt kell venni. Kétszerese: 200 frank, tized-része: 10 frank. 100 frt lesz tehát összesen 210 frank.

Ha ellenben a frankokat forintokra kell átváltogatni, akkor minden frank megközelíti a 48 krajczárt.

Eltelintve attól, hogy a frank, mely a veretendő forintnak felénél is kisebb és annak 100 részre való felosztása talán egynemely áruczikk árának olcsóbbá tételét idézhetné elő, a jövőre való tekintettel a frank mégis alkalmasabb volna akár a forintnál, vagy annak felénél, mely szintén kombinációba hozatik.

Ha a jelenlegi ezüst forintnak a felét fogadjuk pénzügyiség gyanánt arany valutában, akkor jelenlegi 42 arany krajczár felelne meg értékének.

Ez nagyon megközelítené a frankot, de ennél valamivel több volna. Ez sem ajánlatos, mert akkor az új forintunk, mely talán ez esetben koronának nevezetnék, valamivel több értékkel bírna egy franknál, a külforgalomban pedig frank számba menne külkereskedésünk nagy hátrányára.

Debreczeni löverseny.

Nevezések a debreczeni versenyekre 1892.

Első nap, szombat április 23-án.

I. Eladó verseny. 800 frank. Egyleti díj.

Távolság 1600 méter.

- 1. Geist Gáspár úr 4é. tp. m. Lelkem 600 frt.
- 2. Ugyanaz 3é. s. k. Vicza 600 frt.
- 3. Tárjányi Ákos százados úr id. s. p. h. Csángó 350 frt.
- 4. Harkányi Andor úr 5é. p. k. Pierette II. 400 frt.
- 5. Horthy István husz. fhdn. úr (13. husz. ezred.) 6é. p. h. Pubi 350 frt.
- 6. Szél Gergely úr 4é. stp. m. Pompás 600 frt.
- 7. Br. Bánffy Ferenc husz. hdn. (2. husz. ezred.) 5é. fek. m. Dongó 300 frt. (Elzárattot 7 nevezéssel).

II. Debreczen sz. kir. város díja. 100 drb es. és kir. arany, melyből 90 arany az első és 10 arany a másodiké. Távolság 1400 méter.

- 1. Gr. Wickenburg Eduárd husz. fhdn. (3. husz. ezred) 4é. p. m. Hajas.
- 2. Geist Gáspár úr 3é. s. k. Vicza.
- 3. Ugyanaz 3é. stp. m. Gibicz.
- 4. Ugyanaz 4é. stp. m. Lelkem.
- 5. Harkányi Andor úr 3é. p. k. Fanatica.
- 6. Ugyanaz 5é. p. k. Pierette II.
- 7. Dobó Imre úr 5é. s. k. Livno.
- 8. Harkányi János úr 6é. p. m. Bitang. (Elzárattot 8 nevezéssel).

III. Hortobágyi díj. 1000 frank. Államdíj. Távolság 1600 méter.

- 1. Mr. Cic 3é. stp. k. Pola.
- 2. Ugyanaz 3é. p. k. Vad réce.
- 3. Geist Gáspár úr 3é. stp. m. Gibicz.
- 4. Ugyanaz 3é. p. k. Kápri.
- 5. Hammersberg Dezső husz. kap. úr (7. husz.

mult kínait keblemben, s érezteti vesztességem nagyságát! Itt maradok pap barátom, s légy hivem! Bizom benned, hogy baj esetében segíyemre léssz.

— Ha veszélyről tudomásom leend, uram, igenis! De engedj egyet kérdenem tőled: út az óra ma vagy holnap, melyben az ifju ember szívébe törödöt mártod, oh, uram! gondold meg, hogy van Isten, ki helyetted is bosszúoló leend! Ne ölj!

— Azt véled tisztelendő atya, hogy mi helyt meglátom őt, azonnal vesztet ebként rohano rá? Oh, nem; az én bosszum hosszas leend! Én vért nem szomjazom; hanem hosszas szenvedést szerzek számára, mely évekig tartson! Ifjonta kezdje el azt, s öszüljön meg benne, a nélkül, hogy egy perczig élvezet volna örömeiket. Ah! úgy, miként apja velem tett!

— Uram! gondold meg, az ifju ellentete apjának, sok nemes tétellel iparkodik annak bűneit elfedni. Nem szánod őt? Nincs irtalom szivedben ez ifju élets erényes kebel irányában?

— Hm, lelkész úr! ön feleli, hogy Vas-kövy, szörnyű tétell nem csupán az én boldogtalanságomra vitte végbe, hanem kedves szép leányom sorsának oly alapot vetett, melyen romba dől reméyek és bus élet, ezental halál vár rá!... Halál, mit tán apja kezeiből vesz!... Igen, mert midőn bosszumát végrehajtom: megszünök élni, megszünik az árva is élni!

(Folyt. köv.)

ezred) 3é. fek. m. Pero. 6. Blaskovich Bertalan úr 3é. s. m. Dolgos. 7. Horthy István husz. fhdn. úr 3é. s. m. Három a táncz. 8. Ugyanaz 5é. s. m. Eceg. 9. Wofford István úr 4é. b. p. k. Csinos. 10. Dobó Imre úr 5é. s. k. Livno. 11. Lázár Béla husz. fhd. úr (13. husz. ezred) 4é. p. k. Babicka. 12. Merhal Ernő husz. kap. úr (2. husz. ezred) 6é. s. k. Mathilde. (Elzárattot 12 nevezéssel).

IV. Akadémia verseny. 1000 frank, melyből 800 frank államdíj és 200 frank egyleti díj. Távolság 3200 méter.

- 1. Mr. Cic id. p. k. Tündér.
- 2. Gr. Erdődy Tamás id. stp. k. Letica.
- 3. Gr. Wickenburg Eduárd husz. fhdn. 4é. p. m. Hajas.
- 4. Geist Gáspár úr 4é. stp. k. Hajrá.
- 5. Ugyanaz 4é. stp. m. Lelkem.
- 6. Dobó Imre úr 4é. s. k. Remény.
- 7. Harkányi János úr 6é. s. p. k. Hilda.
- 8. Br. Bánffy Ferenc husz. hdn. 5é. fek. m. Dongó. (Elzárattot 8 nevezéssel).

V. Eladó akadály verseny. 1000 frank. Egyleti díj. Távolság 4000 méter.

- 1. Merhal Ernő husz. kap. úr id. p. k. Egina. fr. 300 frt.
- 2. Harkányi Andor úr 4é. p. k. Stella 1000 frt.
- 3. Gr. Spaun Károly husz. fhdn. (2. husz. ezred) id. p. h. Mahdi 1000 frt.
- 4. Horthy István husz. fhdn. úr 5é. s. m. Eceg 1000 frt. (Elzárattot 4 nevezéssel).

Határidő-naptár.

- Április 16.** Női házi-ipar és kézi munka-kiállítás megnyitása a nőegyleti árvaházban.
- Április 18.** Egyházi közgyűlés.
- Április 23. és 24.** Löversenyek Debreczenben.
- Április 24.** A «Csokonai-kör» közgyűlése.
- Május 1.** Önkéntes tűzoltó egylet közgyűlése.
- Május 14.** Hajdúvármegye közgyűlése.
- Május 14.** Könyves ifjuság táncvizalma a Margit-fürdőben.
- Május 21.** Jogász-majális a nagyerdői vígadóban.
- Május 22.** A torna-egylet gyalogversenye.
- Jun. 11. 12.** Állat-kiállítás a Hortobágyon.

Ujdonságok.

Föltámadás.

A Golgotha nagy halottja, kit a farizeusok és irástudók vettek a vesztőhelyre, nem halt meg örökre. A »harmadik nap fényes hajnalán« lehengette sírjáról a szikladarabokat s halottaiból föltámadott.

A szenvedő emberiség, mely már rég epedett az igazság után, öröm-ujjongással üdvözölte a megváltó föltámadását, míg a zsarnokság, mely a szeretet nagy mesterét Golgothára hurcolta, megrettent tőle.

Győzött az igazság, győzött az eszme. A bűn, a tudatlanság meg volt alávza, meg volt szegyenítve. A poroszok, megrémültek a sirból kiözönlő fénytől s e remüleben a zsarnokság gyáva rettegése tükröződött vissza.

Vizek mentén, bércekek ormán, virágos völgyek kebelén szájról-szájra röpönt az örömhír: Krisztus föltámadott! A csüggedők lelkébe új bátorság szállott, a hívőket még nagyobb buzgóság lepte meg s e kiáltást zengette vissza az olajfák hegye:

Föltámadott! Föltámadott!

A keresztfa a hit erős oszlopává lőn. Nagy mesterünk eszméi győzelemmel jártak be a világot. Hiszünk ezen eszmék diadalában, a szeretet, egyenlőség, testvériség, szabadság eszméinek megvalósulásában! — Halljátok a husvéti harangszót, csengő nyelve hirdeti: Föltámadott! Föltámadott!

* Lapunk mai számához egy félv melléklet van csatolva, melynek tartalma a következő: »Husvét«, költemény Kunságától. »Dalok«, Csécsi Imrétől. »Bóhó érzelmek«, humoroszt Publiustól. »Végrendelkezés«, rajz — cs-tól. Továbbá apróságok, vasúti menetrend és hirdetések. Főlapunk tartalma is gazdag és változatos.

* Szinay Gyulának, lapunk főszerkesztőjének képviselőházi beszédét, kedden egész terjedelmében közölni fogjuk. A mai, ünnepi számba, mivel alkalmi közleményekkel tul voltunk halmozva, nem tudtuk e beszédet beszoritani.

* Posta- és táviráda-igazgató-ság Debreczenben. A nagyváradi posta- és táviráda-igazgatóságnak Debreczenbe való áthelyezésével foglalkozván a »Nagyvárada« cz. lap, miután jól megpirongatja a nagyváradi tanácsot, a debreczeniről, illetve a debreczeni hatóság fejről (Simonffy Imre polgármester ur is ritkán részesül ily nagy dicséretben!) a következő elismerő sorokat írja: »Miután a debreczeni városházán a civititás a kormányzásnak egyedül helyes és hasznos módját nem abba helyezi, hogy a közérdekből szükséges reformokért szót emelő tisztviselőket leszar-marazzák és általában minden haladási törekvésnek ideges, kiméletlen, sértő terrorizmussal utjába álljanak: több, mint bizonyos, hogy a debreczeni hatóság bizony, a mint ezt a miniszteri leirattal megkapja, azonnal hozzá is lát, hogy Debreczennek megszerezze a kinalkozó jelen-tékeny előnyt. Debreczenben nem fognak szuszogni, hanem meg fogják a dolog végét és addig el sem bocsátják, míg az egész ügy a javukra el nem dől.« — Mi

is azt hisszük s elvárjuk a városi tanácstól, hogy megragadja a kedvező alkalmat, hogy városunkat ismét olyan intézménnyel gyarapítsa, mely Debreczennek nagyvárosi jellegét s feljődését egy hatalmas lépéssel ismét előmozdítandja!

* Isteni tisztelet. Holnap, ünnep első napján, d. e. a ref. nagytemplomban Kiss Albert, a kis templomban Némethy Lajos, az új templomban Könyves Tóth Kálmán, az ispotályi templomban Dicsőfi József, d. u. a nagytemplomban Takács Zsigmond esküd-felügyelő, a kis templomban Batori Gábor szenior, az új templomban Györfly József 4 th., az ispotályi templomban Barla Sz. Jenő 4 th. tart predikációt. Ünnepe második napján, ugy d. e. mint d. u. a legatusok predikálnak, még pedig d. e. a nagy templomban Batori Gábor, a kis templomban Takács Zsigmond, az új templomban Barla Sz. Jenő, az ispotályi templomban Györfly József, d. u. a nagy templomban Barla Sz. Jenő, a kis templomban Györfly József, az új templomban Batori Gábor, az ispotályi templomban pedig Takács Zsigmond.

* Kérdés a t. egyházi előljáróságokhoz. Már a mult évben felszólaltunk az ellen, hogy a nagytemplomban ünnepek alkalmával az első padosorokat, a női osztályban levőket is, hajdukkal őriztetni valami hatalmasság.

Kérdjük, kik azok a privilégizált személyek, a kiknek kedvéért az Isten házában is kivételt kell és szabad tenni? És ki az, aki hatalmának nagy voltát az Urnak házában is, — hajduk berendelésével mutatgja?

Kérjük az egyházi előljáróságot, hogy e megbotránkosztó eljárásnak vessen véget!

* Női kézi-munka kiállítás. A jótékony nőegylet által rendezett női házi-ipar és kézi-munkakiállítás ma d. e. 11 órakor nyitott meg a nőegyleti árvaház péterfia-utcai új épületében s az új, czélszerűen épített, 30 árva befogadására alkalmas árvaházat is ezuttal mutatták be először a nagy közönségnek. A megnyitásra nagyszámú, diszes közönség gyűlt össze. Ott voltak a nőegyleti választmány összes tagjai, Simonffy Imre kir. tanácsos polgármester, Kiss Albert, Könyves Tóth Kálmán, Némethy Lajos ev. ref. lelkészek, Dr. Király Ferenc orsz. gyűl. képviselő, Bészler Lajos városi tanácsnok, Zádor Lajos, a kereskedő társulat elnöke, Csath Zsigmond postafőnök, több főiskolai tanár s számos érdeklődő. — A megnyitási ünnepély, mely az új árvaház épülete előtt folyt le, a városi daulegletnek énekével kezdődött, mely »Mi zengi túl a bérceket?« kezdetű dalt szabatosan adta elő, — ezután a papi diszben megjelent Könyves Tóth Kálmán ev. ref. lelkész intézett a közönséghez rövid, de szép alkalmi beszédet, melyet buzgó könyörgéssel fejezett be, — majd Dr. Tüdös János, a nőegylet tevékeny titkára, adta elő az új árvaház felépítésének rövid történetét, végül pedig egy ügyes, Béli Terező nevű kis árvaházi növendék mondott — társai nevében — bátor hangon köszönetet a nőegylet tagjainak, kik róluk oly nemes szívüleg gondoskodnak. A dauleglet által előadott »Hymnusz« zárta be az ünnepélyt, mely után a közönség bevonult az árvaház termeibe, hogy a kiállítást meg szemelje.

A kiállítás körülbelül 1000 tárgy van s ezek között a női kézi-munkának csaknem minden faja képviselve van. A gyönyörű munkák, a tündérezkek művei, csodálatot keltenek a nézőber. Nagyon sajnáljuk, hogy az idő rövidsége és térszűke miatt csak ily röviden emlékezzünk meg magáról a kiállításról, de meg — mi türes-tagadás — nem is igen lennének mi képesek az ott látott, szebbnél-szebb tárgyak leírására! — A kiállítás naponként nyitva lesz d. e. 9 óratól 12 óráig, d. u. 3 óratól pedig 6 óráig. A belépti-díj 20 kr. A tiszta jövedelem egy része az árvmegyeyi inségések javára adatik, a többi része pedig az árvaház felszerelésére fordították. Kettős jótékonyágot gyakorol tehát az, a ki e kiállítást meglátogatja!

* A Justh-Rác sajtóper. A mult hétfőn tartott meg Debreczenben a Justh Sándor által Rác Mihály ellen intézett sajtóperben az esküdszéki tárgyalás, mely a Rác Mihály elíteltetésével végződött. — Az esküdszéki tárgyaláson se a vádlott, se a védője, Rád l. Ödön nem volt jelen s utóbbi az ítélet ellen semmisségi panaszszal élt, — melyben a tárgyalás megsemmisítését, a költiségek megtérítésének a bíróság elnökére való ruházását s végül más sajtóbíróság delegálását kéri. Ezzel kapcsolatban megemlítjük, hogy e sajtóperből kifolyólag némely nagyváradi lapok, különösen a véres száju »Szabadság«, egész hajszált indítottak a debr. kir. törvényszék elnöke ellen, a ki pedig nem tehet arról, hogy Rác Mihály urnak nem tetszett a debreczeni esküdszék előtt megjelenni!

* Eljegyzés. Kőszeghy Károly, a helybeli szintársulat fiatal és tehetséges tagja, eljegyezte Remelhy Mariska kisaszonny, a szintársulat egyik volt bájos tagját. Remelhy kisaszonny felutazott Budapestre szüleihez. Sok szerencsét kívánunk!

* Vasúti összeütközés. Tegnapelőtt este a kabai vasúti állomásnál — hibás váltoállítás miatt — vasúti összeütközés történt. A Budapestről jövő gyors vonat neki ment az indóház előtt álló tehervonatnak, s a gép és egy kocsi összerombolódott. Emberéletben szerencsére nem történt kár.

napi vásár a 1892. április 16. dió stb., továbbá miék és min 21—22-én júli tésvásár. 1892. április 25—26-é iparezikkek árusíthatók.

* Chi

vinista I szu czim, de elakarok alantán éppen C az árteji kut tétést létesít mi dolgaink a mire mi k volnánk a k tette Zsigmon hetetlen nag hallották az idefent a d előtt kés let alatt a furója es a tünk, mikép gondolkodásu kezeltelieket b o t r a n y hogy Zsigmon már a házi p t kinti, mint esztendőök ök kosságát nem azzal az ost eppen nagyp mikor hétköz latlanul, bold ujkori Abde

* A g

Igen népes gazdasági eg Váczy János egyesület 25 séről határo h 11-ére k ismertette e pelyre az hivatalsok vendégeket men ére felh kat s a csán fogják várn szemnek te lyenek a d márversenye helybeli Simonffy Im ugy e bizott városunk tel Király F. az tel 25 éves majd a hétfő

* A l

A bihari ke jossal oly bá tében ágyba nálatos eset, selő hazulró nem messze kocsis hirtel gás közben Lajos oly sz hogy jobb lá két lábán ér

* Koc

zolt el a Du gyi, ki a jöv sponraktól, szintársulat debreczeni zajos ovatiok és Videke világhírű ope ádták. A nél vegü operette geket aratot meg első, denesetre K kiváló erő a nehéz feladat fog birközni hogy játéka fenyesen hézségein, mi lóban megleg szi niveaua ra énekesi volna. Zajos zokban jutal csokor és eg lékeztetik a nót ez est f szoru külön hajuküldött, új-utca sze van kiállítva

* Sét

nekar ünnep seltahangver holnapi ha »Krausz-ind G alath e a és a t a v a bumlape,

* Országos vásár. A Szent György-napi vásár a következő rendben tartatik meg: 1892. április 18—19—20-án bőr, gyapjú, mész, dió stb., továbbá toll, iparcikk, gabonane-műek és mindenféle terményvásár. 1892. április 21—22-én juhvásár. 1892. április 23—24-én sertésvásár. 1892. április 24—25-én lóvásár. 1892. április 25—26-án baromvásár. Nyers termények és iparcikkok a vásár egész folyamata alatt árulhatók.

* Chicago csodálkozása a kálvinista Róma nagypéntekén. Hosszú cím, de még nagyobb a botrány, a mit el akarok alatta mondani. A föld túlsó oldalán éppen Chiago a mi ellenlábaskunk s a mióta az ártezi kut közöttünk a legegyszerűbb összeköt-tetést létesítette, oda át ugyancsak érdeklődnek a mi dolgaink iránt s így tudták meg róluuk azt is, a mire mi legbüszkébbek vagyunk, hogy mi voltánk a kálvinista Róma. Éppen azért ej-tette Zsigmondi ur Chicago népet tegnap mér-hetetlen nagy csodálkozásba, mikor odaát meg-hallották azt a gyalázatos dühörgést, melyet idefent a debreczeni nagytemplom előtt késő estig s az istenitisztel-et alatt is az éktelen kútbódé gőz-furója csapott. Valóban érthetetlen elő-tünk, mikép eshetett meg puritán, vallásos gondolkodású városunkban ez, a más fele-kezetbelieket is méltán felháborító botrány, — s elvárjuk a tanácstól, hogy Zsigmondi úrral megérette, hogyha már a házi-pénztárt olyan feneketlen kasszáknak t kinti, mint a milyen a saját zsebe s az általa esztendő k óta furt lyuk, e vallásos város la-kosságát nem szabad büntetlenül botránkoztatni azzal az ostoba géppel, a melynek úgy látszik, éppen nagypéntekén akadt a legsürgősebb dolga, mikor hétköznapokon néha hónapokig áll mozdul-tatlanul, bolonditva a világot s a mi szerdetul-ujkori Abderánkat.

* A gazdasági egyesület gyűlése. Igen népes gyűlést tartott tegnap délután a gazdasági egyesület a nagy tanács teremben, Váczy János elnökölte alatt. A gyűlésen az egyesület 25 éves jubileumának megünneplé-séről határozat. És a jubileum napját június hó 11-ére tették Békessy László vázlatosan ismertette e kiállítás programját. Az ünne-pélyre az ország összes gazdasági egyletei hivatalosak lesznek, külön vonaton viszik ki a vendégeket a Hortobágyra. S a vasuti sinek nem ére felhajtják az összes hortobágyi jóság-o-kat s a csárdánál, speciális pusztát eledelekkel fogják várni a vendégeket. Lesznek aztán szemnek tetsző látványosságok is, mint ami-lyenek a csikóverseny, juhász illetőleg szá-márverseny stb. — A kiállításra eskias a helybeliek küldhetnek marhákat. Az ügyek vitelére különféle bizottságok alakul-tak, s minden bizottság fejevé e köz-ponti bizottságot választottak a Simonffy Imre és Váczy János elnökölte alatt, ugy e bizottság, mint a többi bizottságok fejei városunk tekintélyes polgáraiból választottak. Király F. azon indítványa felett, hogy az egy-let 25 éves fenállásának történetét megírassák, majd a hétfői gyűlésen fognak határozatot hozni.

* A bihari képviselő balesete. A bihari kerület orsz. képviselőjével, Rigó La-jossal oly baleset történt, melynek követke-zésében ágyban fekvő beteg. Ugy történt a saj-nálatos eset, hogy e hó 10-én az orsz. képvise-lő hazuról el akart kocsikázni. amint — nem messze lakásától egy fordulónál — a kocsi hirtelen akart csavarodni, gyors moz-gás közben a jármű egyszerre felfordult s Rigó Lajos oly szerencsétlenül vágódott a földhöz, hogy jobb laba bokában kifeszmedett s mind-két lábán érzékeny sérülést szenvedett.

* Kocsis Etelka. E hó 8-án bucsu-zott el a Dunántul híres színidirektora, Somo-gyi, ki a jövő idényre Szögdede megye, a jó soproniaktól, kik mind a direktort, mind a színársulat tagjait, de különösen tehetséges debreczeni kis művésznöket, Kocsis Etelt, zajos vitákban részesítették. Mint a »Sopron és Vidéke« írja, bucsu előadásokt Offenbach világhírű operettjét, »Hoffmann meséit«, adták. A nehéz zenéjű és phantasztikus szö-vegű operette előadásával csak újabb dicsősé-geket aratott a Somogyi kitünő társulata, a mely dicsőségéből az országnak azonban minde-nesetre Kocsis Etelkanak jutott, mivel e kiváló erő a legfényesebben oldotta meg nehéz feladatát. Hogy az énekparthiekkal meg fog birkózni Kocsis Etel, azt bizony hittük, de hogy játéka és alakító tehetsége oly fényesen diadalmaskodott szerepének ne-hézségein, mint a soproni lapok írják, az va-lóban meglett. »Eneklése meg plane művé-ségi niveau-ra emelkedett és elsőrangú ope-ra énekesnőnek is csak dicsőségére vált volna. Zajos taps nyílt színen és felvonások-özben jutalmazta őt, azonkívül több gyönyörű csokor és egy hatalmas, pompás koszoru em-lékeztetik a feledhetetlen emlékü fiatal művés-znőt ez est fényes diadalaira.« E pompás ko-szoru különben, melyet a művésznő szüleinek hazaküldött, jelenleg a Boross testvérek, kis-uj-utca szegletén levő, üzletének kirakójában van kiállítva. Igazán érdemes a megtekintésre.

* Sétahangverseny. A katonai ze-nekar ünnep mindkét napján d. u. 4 órakor sétahangverseny rendez a Margit-fürdőben. A holnapi hangverseny műsora a következő: 1. »Krausz-induló«, Czapekától. 2. Nyitány »S z e p Gala thea« operettéből, Suppétől. 3. »A mor és a tavasz«, keringő Waldeufeltől. 4. »Al-bumlap«, Wagner Richardtól. 5. »A re-

zervista álma«, Ziehrertől. 6. Részlet a »Lucia« operából, Donizettitől. 7. Polka a »Sylvia« balletből, Delibesétől. 8. »Lengyel dalok«, Czapekától. — A hétfői hangverseny műsora pedig a következő: 1. »Magyar dalok«, induló Czapekától. 2. »Ha én király volnék« nyitánya, Adamtól. 3. »A természet éne-kese«, keringő Ziehrertől. 4. »Nocturno«, he-gedű-zsóló, Chopintól. 5. Ábránd a »Tann-häuser« operából, Wagnerétől. 6. »Erdei idyll«, Ochstól. 7. »Lola Beeth«, gavotte Falltól. 8. »Román dalok«, Czapekától. 9. »A va-dászaton«, gyors polka Strausstól.

* A madarak tavaszi kiáltványa. Magyar-or-szág összes madárserege ez évi husvét táján tartott első gyűlésén a következő manifesztumot boc áította ki: »Visszatérve messze idegen földről kedves régi ha-zánkba s visszaköltözve erdei és mezői, lápos és tó-parti, városi és falusi lakunkba, újra békés és boldog családi életre készülünk. Minkezt leendő fiainkat az emberek hathatós védelmébe ajánljuk s bizton remél-jük, hogy öregje-fiatálja, apraja-nagya életünk ke-gyelmez, sérelmet nem követ el rajtuk s a szabadság drága kincsétől nem foszt meg minket. Különösen ese-dezünk, hogy az anyai farsádsággal rakott fészkeinket megkíméljük, tojásainkat el ne vegyék, fiókjainkat ápo-lásunk aól ki ne vonják s velünk mindig lártai szív-vel bánjanak. Halás viszonzással vigurándaosáunkkal, röpökéssel, fűttyszóval énekel, és csveggéssel mulat-ságot szerzünk kedves barátainknak s a fákon és eser-jéken, bokrokon és növényeken, mezőkön s a rajtuk legelésző házi állatokon garadálkodó elősdi rovarok pusztítása által hozzájárulunk erdő, mező, kert és li-get viruló állapotához s Isten szép világa s pompás al-kotásai fölött érzett gyönyört növeléséhez.« Kelt Erdő-ligetén, 1892. husvétkor. A gyűlés nevében megbízottak: Gólya, Pacsirta, Fülemlile, Fecske.

* Köszönet nyilvánítás. Mindazan tisztelt résztvevők, kik feledhetetlen jó férjem végtisztességétélén szíves megjelenésükkel bá-natomat enyhítették, fogadják ez uton gyerme-keim nevében is őszinte köszönetemet. Özv. Szabó Istvánné.

* A piros bor. Igen finom zamatu, tüzes, gránátpiros borokat hozott a Kis-Pipa ügyes vendéglőse, Kemény János, még pedig a piros borok valódi hazájából — Dalma c z i a-ból, honnan az első szállítmány már meg is érkezett. A jó bornak nem kell czéger, ép azért, remélni lehet, hogy az effajta boroknak nálunk is lesz kelete. És az is több mint bizonyos, hogy a ki egyszer megkóstolta ezt a finom nedűt, annak ezután ez lesz a nótája: »Piros, piros, dalmátiai piros Bort az iverbe!«

A mely iver pedig egyedül csak János bará-tunknál közelíti meg azt az imadásra méltó na-gyságot, melyért a czinkotai itczét oly so-kan, még a kántorok is kedvelték; de hátha még dalmátiai pirosat mértek volna ezekben a bizonyos itczekben, akkor lett volna még csak sok rezes orru kántor a nagy Mátyás korában. A rezes orr pedig a jó torok mellett, a jó borról is tanuskodik, mert csakis abból lehet sokat inni és a sestakerti kareozos vinkótól bizonyára nem kapunk soha rezes orrot, de annál többet lesz — k a t z e n j a m - e r ü n k . Higgyék meg, a tapasztalás beszél ez újdonság irójából, ki mióta a János ur dal-mátiai piros borából ivott, csak egyet sajnál, hogy tudniilki, miért nem is született — Dal-mátiaiában?!

Tavaszi kúra. Kiválólag a tavasz első he-tei azok, a melyekben a tél folyamata alatt kö-vetett életmód következményeként a szerve-zetünkben beállott zavarok megszüntetésére iparkodunk. E czélra, az esetek többségében, a természetes ásványvizek ajánlhatók, a melyeknek jótékony és üdvös hatása az emberi szervezetre mai nap általánosan el van ismer-ve. Ez ásványvizek sorában kiváló helyet fog-lal el Mattoni Giesshüblere, mely nem csak mint önálló gyógyyszer nyert sokoldalú alkalmazást, hanem előkészítő kurákra is. Karls-bad, Koritnica, Marienbad, Franzensbad stb. használata előtt, mint valóban megbecsülhe-tetlen szer különösen ajánlható; hisz már Rendenius (de thermis tractatus) is mondtotta, hogy e forrás Karlsbadnak legnagyobb dicsé-retére válik és ez utóbbi gyógyhatását nagy-ban fokozza. (172.) 1—1.

* Vénusz. Ez idő szerint mindenki bámulja a ragyogó esti csillagot, melyet minden idők és az összes nemzetek költői megé-nkeltek. Ott ragyog most a magas égen, élénk fényével áttörve a hajnal felhomályát és sok-kal ragyogóbban, sokkal magasabban áll az égen, mint számos év óta. Ha még a mitológi-ai és asztrológiai időkben élénk, ugy némi joggal azt mondhatnók, hogy az 1892 év a Vénusznak, a tavasz uralkodó csillagának be-szólása alatt fog felolyni. Minden szem megba-mulhatja az est beálltától fogva egészen éjfe-lig és azontul. Esteről estére mind magasab-ban látjuk fölemelkedni, mind inkább késni a nap mögött, mind jobban gyarapodni fényben, mind föltétlenül uralkodni a nyugati égbolto-zaton. Már igen sok év óta ily ély jelenségre nem voltak viszonyok enyire kedvezők. Jó sze-mek még fényes nappal is megláthatják, miként 1791-ben. A történetirők megemlékeznek róla, hogy Bonaparte tabornok ebben az évben, fo-nyes vezérekkel a luxemburgi palotába menet, nagyon meg volt lepette, midőn látta, hogy a nép, a helyett, hogy őt bámulná, az égre szögezte tekintetét. Megkérdezte a körülötte állókat, a kiktől megtudta, hogy a kíváncsiak egy csillagot bámultak, mely a f-nyes nappal da-czára ragyogott: a Vénusz volt, mely éppen a palota fölött tündökölt.

NYILT-TÉR.*

Kérdés és felelet.

Debreczen, apr. 11.

A midőn ezen cikknek írásához hozzá-fogtam, egészen megilletődtem magamban, — hogy csekély egyéniségem daczára ismét a nyilvánosság elébe kell kilépnem, — de ezt tennem kellett tiszta polgári kötelességből ki-folyólag s főképen azért, mert a »Debre-czen« f. évi márcz. 19-iki számában meg-jelent, általam közölt cikket sokan félre-magyarázták, vagy megértini nem akarják. Számítalan polgárok megszólítanak, hogy mi lesz már abból, — sokan azt mondják, — hogy agyon fog az hallgattatni, többen azt mond-ják, hogy daczára annak, hogy ama cikkben a város érdekeiről van szó, mégis agyon ütik a dolgot, mert a farkas nem eszi meg a maga fiát, — sőt még az ilyen beszédeknel is bosz-zantóbb az, hogy nyílt helyeken sok elfogult ember azt meri állítani, hogy ama cikkben közölt dolgokat, habár azok a város érdekeire vonatkoznak is, muszáj elsimitani, mert a párt, illetőleg saját pártomér-dekei azt úgy kívánják. Egy töre-dék azt állítja, hogy én mindazokról tudomás-lal bírtam volna kezdetől fogva, még sem szóltam a mig ki voltam egyezkedve a há-zammal kimértett borokra nézve s hogy most bosszúból tettem, a mit közöltem. Mindezen félremagyarázásoknak, alaptalan ráfogásoknak tisztába hozatala végett kell, hogy ismét ki-kerjem a nagyérdemű olvasó közönség becses türelmére már második közleményemért.

Először is mindazok, a kik azt hiszik, — hogy a kérdéses cikkre vonatkozólag már a mult 1891-ik év apr. hó 4-én megindított viz-szálat, valamint az ugyanazon évi későbbben el-rendelt vizsgálatok csak ugy simán fognának elintéztetni, tévedésben vannak, — minthogy azoknak értelme nem olyanok, hogy azokon csak keresztül tekinsünk és azokat elüssük, hanem azok sok fáradságot, utánjárás-t és időt vesznek igénybe, hogy azokat érdeme-lgesen betárgyalni lehessen, — a mi, ugy hi-szen, legközelebb meg is fog történni. Remé-lhetjük mindnyájan, hogy ottan a nemes város érdekei minden tekintetben tisztáztnai fognak. Másodsor mindazok, a kik nem által-ják a t mondani és feltételezni, h o g y p á r t é r d e k b ő l k i f o l y ó l a g c i k k - b e n f e l s o r o l t é s a n e m e s v á r o s é r d e k e i i l l e t ő h i a n y o s s á g o k f e l l e t t a z é r t n e m l e n n e , v a g y n e m l e s z é r d e m l e g e s i n t é z k e d e s , m e r t a z t a s z a b a d e l v ű p á r t (k o r m á n y p á r t) é r d e k e i u g y k i v á n j á k : n e z e t e i k b e n c s a l o d n i f o g n a k , — m e r t a z o n á l l i t á s n e m e g y é b , m i n t t i z t a r o s s z h i - s z e m ű á l l i t á s . A d e b r e c z e n i s z a b a d e l v ű p á r t - n a k s o h a e m v o l t a r r a s z ű k s é g e é s o l y a t s o h a s e m t e t t , h o g y a v á r o s é r d e k e i t a m a g a g y ő z l e m é r e f e l h a s z n a l t a v o l n . (? S z e r k .) T e h á t n e t e g y ű n k é s n e c s i n á l j u n k a v á r o s á l t a l a n o s é r d e k e i b ő l p á r t k é r d é s t é s a n n a k ű r ű g y e a l t t n e k á r h o z t a s s u n k s e n k i t s e m .

Harmadsor azok, a kik azzal állanak elő, hogy én mindazokat tudtam a kezdetől fogva, nem ismerik a helyzetet. Én jó lélek-ke ismét kijelentem, hogy mindazokról mit-sem tudtam egészen addig, míglen a Posszert János ur által a »Debreczeni Híradó« cz. lap-ban megjelent cikket el nem olvastam, — a melyben én magam is, ugy mint mások, meg-támadva voltam. De minthogy ezen cikkben számokra való hivatkozás láttam, azonnal el-mentem a nagyságos polgármester urhoz, elő-adtam neki, hogy ez gyanus állapot. A nagy-ságos ur engedelmével azonnal elmentem Man-nó felügyelő urhoz hivatalába, kérdeztem tőle, hogy olvasta-e a Posszert János ur által kö-zölt azon cikket, a melyben számokra hivat-kozza az mondatik, hogy Katz Lajosnak 218 hecto borról jár borbehozatali vámal — a város érdekei megkárosításával — elenge-dett volna? Mire Mannó ur igennel felelt. — Itten ez alkalommal rögtön feltámadt közöttünk a vizsály, a mennyiben én azonnal megmond-tam neki, hogy azon összeget, habár utólagosa-n is, fizesse be, különben én ellene felje-lentést teszek a tekintetes városi tanácsnak. Mire Mannó ur azt felelte, hogy nem bánja ő, ha akárhová megyek is, az ő eljárása felett a városi tanács nem intézkedhetik, ahoz nem értenek, a felett intézkedni egyedül ő van hiva-tva. Mannó urnak ezen kifejezései még job-ban lángra gyújtották gyanumat és attól az időtől kezdve, a mi pedig még a kiegyezkedés előtt történt, elkezdtem ellene a feljelentése-keket a nagyságos polgármester ur előtt. Tehát szóltam biz én azonnal, mielőtt láttam törvénytelen és szabálytalan eljárását.

Negyedsor a már fentemlített cikknek tartalmát nem vádak, hanem feljelentések fol-ytán eirendelt vizsálati jegyző-könyveknek a tárgyra vonatkozó pontjai képezik, melyeket éppen Mannó Kálmán felügyelő ur maga dik-tált a jegyzőkönyvvezető pennája alá s a jeg-zőkönyvet ő is éppen úgy aláírta, mint mi. Ötöd szór, f. hó 14-én egy kávéházban két igénytelen egyén az által igyekezett a két ártatlan, megtámadott báránycsokot védelme-zni, hogy zsemere vetették, hogy a volt bérlő-tes-tület idejkor is voltak panaszok. Igen is vol-tak, de nem ilyen természetűek, azok egészen más és alapnélküliek voltak. — De meg ottan

* E rovatban közöltékért nem vállal felelő-séget a Szerk.

nem volt a város jogairól egy szó sem. Ottan akkor egyik félnek a másik ellen volt panasz, melyek felett meghozattak a törvényes ítéletek. Azokat a pereket a mostani kérdések-ke összehasonlítani nem lehet, most a felje-lentésben a város vagyonáról és a város ér-dekeiről van szó, s így arra tessék bárnike is felelni, a mikről jelenleg van szó, nem a multól, a mi a mai kérdéshez képest csak álom volt.

Végre itt meg kell említenem még azt is, hogy a megtámadott báránycsok, illetőleg tekintetes Csurka János városi tanácsnok ur és Mannó Kálmán felügyelő ur a »Debreczen« cz. lap 59-ik számának nyílterében nyilatkoz-tak. Először a tanácsnok ur jelenti ki, hogy az általam ugyanazon lap 56-ik számában kö-zölt cikk miatt a sajtóper megindítása iránt a szükséges lépéseket megtette. Itt az igaz-ság érdekében meg kell jgyeznem, hogy a tek-intetes tanácsnok ur ama jegyzőkönyvek tar-talmát nem ismerte; azt sem tudta, hogy mit tett akkor, a mikor a kedves sógora a hinár-ba belevitte, — de mégis érdekében volt va-lamit szólni addig is, a mig a kérdéses viz-szálat lebonyolították.

De a felügyelettel megbízott ur mit akar voltaképen, hogy még ő is fenyegetőzik a sajtóperrel? Hiszen a vizsálat megjezése al-kalmával ő minden tehetséget írás alá dik-tálta, abba védekezését, eljárását beirta s a jegyzőkönyvet aláírta, csak ugy mint mi hármán. És mégsem átalja azt mondani, hogy a bizonyítást megengedi a legteljesebb mérték-ben maga ellen! Hát ugyan mit bizonyítsak én már többet, mint a mennyit maga beirtott a jegyzőkönyvekbe? Avagy azt bizonyítsam még be, hogy állításai akkor nem voltak igazak, vagy most nem igazak?!

Ez idő szerint még nem igaz az sem, hogy sajtóper indítottak volna. Különben ne higgyék el az urak, — hogy a sajtóper megindításának hírelével Deb-reczen városának törvényt értő lakosságát fel-ülittek, mert minden törvényt értő ember meg-tudja azt itélni, hogy ama cikk nem lehet sajtóper tárgya. Egyébiránt ki kell rukkolni az-zal a sajtóperrel, szivesen állok elébe!

A mi pedig a bizonyítást illeti, azt meg-kaphatják — sajtóper nélkül is, csak tessék velem parancsolni! Sőt még azt is megenge-dem, hogy az egész dolog utjonnan vegye kez-detét, de azt, hogy a város házi pénztára ez uton csak egy utolsó krajczárral is megkáro-sítsák, azt tudtommal soha nem fogom engedni. Csak tessék tehát a kérdéses össze-geket mielőbb befizetni, hogy azok elkönnyvel-tethessenek!

Magamat a n. é. olvasó közönség továb-bi becses jó indulatába ajánlva, tisztelettel maradok:

Papp László.

Nyers-bastselyem szövözet, egész öltönyre valót szállít 10 fnt 50 krért (kivánatra jobb fajtájut is) Henneberg G. (cs. kir. udvari szállító) selymgyára Zürichben, postabér és vámmentesen. Minták postafordultával küldetnek. Swájczba címzett levelekre 10 kros bélyeg ragasztandó.

Gloria selymet — 120 cmtr. szélesség-ben, por- és esőköppönyegek, valamint zubbonyok-ra alkalmasat méterenként 2 fnt 65 kr-ol.

TÖRVÉNYSZÉK

Kettős kivégzés. Zágrábban tegnap-előtt reggel Molnár tisztartó gyilkosait, Dorics Lozot és Kukics Varkót kivégezték. Kukics az ítélet kihirdetése után így szólt: »A hogy föltétem ítéltetek, ugy ítéltének föltéte-tek is!« Szivarját csak a bitó alatt dobta el.

Szerkesztői üzenet.

»Házasságtörés.« Még nem volt időnk el-olvasni, de rövid idő múlva tudatni fogjuk vé-leményünket.

»Sör mellett.« Tudtunkkal magyar poeta még nem énekelte meg a sört, csak ön. — Ha így hanyatlunk, akkor még megérjük, hogy egy másik poeta a szoda-víz, egy harmadik pe-gid a denaturált szeszt fogja megénekelni!

»Husvétkor.« A hangulatos verset, miután alkalmi versekkel — mint lapunk mai számá-ból láthatja — bőven el vagyunk látva, félre-tettük a jövő évre.

Főszerkesztő: Szinay Gyula. Felelős szerkesztő és lapkiadó: Kósa Barna. Főmunkatárs: Dr. Bakonyi Samu. (Szerkesztőség és kiadóhivatal: nagy-uj-utca 1702. sz.)

Hurutos bántalmaknál nevezetesen a légzőszervek hurutjánál, náthánál stb. MATTONI-FELD GISSHÜBLER. A legjobb híkrel alkalmazható. Ugy tisztán, valamint 1/2 rész tejjel vagy vízzel a legkellensebb és legható-sabb szer e bajok lehtetőleg gyors ellésére. De az emésztő és nemző szervek, valamint a hólyag bajai-ban is Mattoni Giesshüblere már hosszú idő óta mint kitünő gyógyverejű szer van elismerve.

Eladó vagy kiadó.

A város legélénkebb utcájában már régibb idő óta fennálló, csinosan berendezett **fűszer- vegyes-üzlet**, teljes felszereléssel és árukkal, eladó, esetleg bére kiadó. Az üzlet átvételéhez csak 500 frt szükséges.

Bővebb értesítés szereshető a »**Debreczen**« kiadóhivatalában, Nagy-uj-utca, Konrád-ház. (151.) 4.—

(162.)

3—3.

A t. faiparosok

u. m.: asztalos, ács, kerékgyártók stb. szives figyelmébe ajánljuk **sestakerti**

Gőzfűrés-z-vállalatunkat,

bármely famunkát gyors és jutányos teljesítésére **Stern József és Testvére.**

Hajópadiók és tölgy-parketák kitűnő minőségben készletben vannak.

COGNAC

gróf Keglevich István Promontor eredeti töltésű palackokban mindenütt kapható.

Ezen gyár, mely 1882-ik évben alapított, az osztrák-magyar monarchiában a **legjelentékenyebb** s az **összes kiállításokon**, melyeken versenyzett, **kizárólag** csak a **legmagasabb kitüntetésekben** részesült. A gyárnak forgalomban levő minőségei u. m.:

*** és ****
nemcsak kitűnő élvezeti ital gyanánt vannak elismerve, hanem orvosi tekintélyek által is, **gyomor-, tüdő-, mell- és fertőző-betegségeknél**, legjobb óvszerként ajánlatnak. (134) 6—6

Köszénkátrányt

legjobb minőségben **zsindey- és deszkatek behuzására,**

mely által azok tartóssága kétszerte hosszabb, továbbá **czulapok**, melyek a földbe ásatnak, **kerítések** s **gazdasági eszközök befestésére** hordókban á 50 egész 200 kiló súlytartalommal; — továbbá saját gyártmányu

coaksot

(pírszén) kovácsok és lakatosok részére ajánlja jutányos ár mellett

a légszuszogár igazgatósága **DEBRECZENBEN.**

(141.)

3—10.

Megérkeztek

és felette jutányos árban kaphatók:

fiu-, leány- és gyermek-öltönyök, férfi- és gyermek-kalapok, női-, férfi- és gyermek-czipők, haj-, fog- és ruha-kefék, fésűk, különféle finom szappanok,

finom szemüvegek,

dohány- és szivar-tárczák, valódi nickl és talmi óralánczok, selyem- és clott-esernyők, kézikosarak nagy választékban, valódi tajtekipipák és szivarszipkák, szegedi papucskok,

KÉZI BÖRÖNDÖK és LÁDA KOFFEREK,

fehér és színes férfi ingek,

nyakkenők,

GALLÉROK és KÉZELŐK.

Schönberger Vilmos

Debreczen, a városháza alatt.

(95.)

13—

Férfi chifon ingek
a hírnemes Schroll-féle chifonból
1 frt 90 kt, 2 frt 20 kt, 2 frt 60 kt.
GALLÉROK,
1 1/2 és 2 1/2 k.,
NYAKKENŐDÖK,
harisnyák, keztyűk.
Napernyők,
esernyők.
Kész mosó gyermek ruháskák,
Brassói posztók,
TRICOT
Peruvien és Doskin.
SZABÓ LAJOS FIAI
CZÉGNEL.

Pályázati hirdetés.

A debreczeni »MARGIT«-fürdő-intézet női gőzfürdő osztályában **folyó év május 1-jével 3 fűrdő szolgánói állás lesz betöltendő.**

Pályázhat minden 20—40 éves szolid magaviseletű családos vagy magános nő, a kik a dörzsölés és tyukszemvágásban jártassággal bírnak. Bővebb felvilágosítás a fürdő pénztárnál szereshető.

(140)

6.—

Urak

(68.) 16—26.

kik nemi gyengeségben szenvednek, hozzássák meg a Volta tanár által szerkesztett, minden államban szabadalmazott, önhasználatra alkalmas **Refoctor** nevű galv. elekt. készülékről szóló illusztrált röpiratot. A testen való ártalmatlan hordásáért felelősség vállalatik. A legtöbb orvos által kipróbálva, ajánlva és rendelve van. — A zsebben kényelmesen hordható röpirat ingyen küldetik (borítékban 10 kros bélyeggel) **Theo Biermanns** elektrotechnikus által, Bees I. Schulerstrasse 18.

Helyiség-változás!

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, miszerint **f. évi május hó 1-től**

„közvetítő és tudakozó irodámat“

ugyancsak Széchenyi-, illetve kis-uj-utca 1762. sz. alá, közvetlen a **kir. táblai helyiség szomszédságába helyezem át**, a hol már czéheim is jeleznek.

Miután üzletem 16 évi fennállása óta tanusított szives pártfogásuért, úgy helybeli mint a vidéki n. é. közönségnek hálás köszönetemet nyilvánítom, ígérem továbbra is szolid és pontos eljárásomat, a miért becses pártfogásukat kikérve maradok

teljes tisztelettel

Sinay Sámuel,

közvetítő-intézet tulajdonos.

(167.) 1—6.

Gácsi gyártmány!

A hazánkban annyira kedvelt **honi gyártmányt** én is beszerezni óhajtván, külföldi utamból hazatértemben meglátogattam a **gácsi posztó gyárat** és férfi szabó üzletemet annak gyártmányaival láttam el, úgy hogy ezentul m. t. megrendelőimnek

HAZAI ÉS KÜLFÖLDI gyapjuszövetekkel szolgálhatok

Szabó műhelyemben

folyton egy elsőrangú szabász van alkalmazva s így **szabó üzletem** a legkényesebb igényeket is képes kielégíteni.

Csak egy próbamegrendelés meggyőződötet mindenkit hogy a nagy gyárakkal összeköttetésemnél fogva a **legjutányosabb árak mellett** nállam a legszebb és legjobb szabásu **férfi öltönyök** készűlnek.

Egyszersmind van szerencsém a n. é. közönségnek

kész férfi és gyermekruha

raktáramat ajánlani,

mely között vevőim azon megbecsülhetetlen előnyben részesűlnek, hogy roppant nagy raktáram több mint fele

saját szabó műhelyemben

készűlt árukkal szolgáltatnak ki, s így természetesen tetemesen olcsóbb árban árusítom azokat és a versenyt a fővárosi czégekkel is bátran kiállom.

Teljes tisztelettel

FÉNYES MÓR,

DEBRECZEN, Miklós-u. sarkán, a megyeháza szomszékában.

(130.) 4—5.

Az Eperjesi-Népbank KÁLYHA-GYÁRA

ajánlja kitűnő minőségű és szépségű gyártmányait **fehér-, színes- és majolika-kályhákban,**

valamint **diszes kandallókban**, melyek ez iparágban első rangot foglalnak el és úgy a magyar Iparegységűlet, valamint a Nagy-mélt. m. kir. kereskedelmi Miniszter ur által is ki lettek tüntelve.

Jutányos árak mellett a legsolidabb és legpontosabb kivitel biztositatik. **Takarék-konyhák** felállítására a legjutányosabb árak mellett eszközöltenek.

Mintakönyv és árjegyzék kívánatra bérmentve.

Főraktár: Eperjesen (Sárosmegye).

Képviselőnk: **Kovács Gyula** ur, Debreczenben

(160.)

1—3.

KOTZÓ PÁL

gépészmérnök, BUDAPEST, Üllői-út 18-dik szám alatt.

Budapest, Üllői-út 18.

Budapest, Üllői-út 18.

Ajánl 2 1/2, 3, 3 1/2, és 4 löerejű szöges cséplőkészleteket, továbbá 4, 5, 6, 8, 10 és 12 löerejű **sines gözcséplő-készleteket** hosszú szalmarázókkal, alsó szelelővel és rendkívül nagy felületű rostákkal, áphahéjazó és választó-hengerrel. **Fa- és szénfűtésre és eredeti szalmafűtő-gőzmozgonyokat.** Továbbá **R. CARRET & SONS** felülmúlhatlan 49% tüzelőanyagot takarító **COMPOUND-GŐZMOZGONYJAIT.** Legjobbnak elősmert „BRANTFORDI” ön-működő amerikai kéveköti aratógépeit. Eredeti amerikai szána-gyűjtőit 1 vagy 2 lo befogására alkalmazható kombinált ruddal. **SORVETÓ- és SZÓRVAELŐ-PÉPEKET** és minden egyéb kisebb gazdasági gépet. Jutányos árak, kedvező feltételek. (164.) 1—8.

HUSVÉT.

Hogy örömmel bí a vége:
Hamvas szerda hirdeti,
Hogy örömmel bí az atya:
Bizonyítja husvét napja,
Mint azt Róma ünnepli.

De kevés van, a ki másért
Búsul a nagy bójton át,
Mint mivel a hus-évétől,
Lakoma, táncz, zenéléstől
Tartóztatni kell magát.

És kevés van, a ki másért
Megőrül nagy szombaton,
Mint mivel a hus-évéshez,
Lakoma, táncz, zenéléshez
Visszatérhet szabadon.

A tanítás szabadsága
Bántatott nagy pénteken!
Ez a napnak komoly gyásza,
Észért kelt a föld fohásza,
Szíve megrepedt ezen.

De a tannak győzedelmét
Hajjon meg bár mestere —
Ezt hirdeti sok Tamásnak
A dicső feltámadásnak
Szép, magasztos ünnepe!

Kunsági.

DALOK.

I.

Elvesztettem én a szeretőmet...
Ő azt mondja, nem szeretem őtet.
Mondja, virágról-virágra járok,
Nem hisznek nekem többé a lányok.

Édes rózsám, szálltam én virágra,
Liliomról rengő rózsaszálra;
De az égre mondom én azt néked,
Te adtad a legédesebb mézet.

Mondhatod hát százszor is azt nékem,
Hogy elveszett az én üdvösségem,
Minden szavad tanu-bizonyágom,
Hogy csak te vagy minden boldogságom.

II.

Mondják, minden jó léleknek
Van egy csillaga az égen,
Csak én volnék olyan árva,
Hogy nem jutott csillag nékem?

Bizony jutott nekem kettő,
Fényesebbek minden másnál,
Ragyogóbbak a nagy égnek,
Minden fényes csillagánál.

III.

Az igaz, hogy senki nálad
Nem tudná mondani szebben;
Még is ne mondd, hogy a szived
Állandó a szeretetben.

Jön az óra röpke perczczel
S esküvéseid fölhat égig,
Szavad lángja fölgyújt mindent,
A végtelen mindenségig...

De szerelmed csókban legszebb,
E nagy néma feleletben...
Ne mondd soha, hogy a szived
Állandó a szeretetben.

Csészi Imre.

Bohó érzelmek.

(Humoreszk.)

Irtó - Publitas.

Arcó... Arcó... nem! és nem! Lehetetlen kivennem az emlékből... mindig csak Arcó... kék színű nyári éjszakák, miket Olaszthon csillogó égének fénye világít, aztán csöndes holdvilágon a susogó kert ábrándos magánya, hol hamvas virágok nézik a mély eget, s az ibolyácskák illat-nyelven regéket zengenek... hah! mintha most is a csalógány melabus dala hallanék... Oh! ti drága bűbajos perczek ott a tóparton, melyek alatt csendben, szóltan merengett a szem a köd szállásában hosszan... ábrándosan, — s a holdnak halvány fényében halk morajjal reszkettek a szent habok... nem jöttök többé vissza ugy-e soha soha?

Itt csókoltam meg vadul és részegítőn az olajfák titkos homályában csupa tévedésből, T e r e z a m a m a t, hóbortos anyósomat, ő pedig ijedtében kiverte a két szemfogamat. Én azonban nem haragudtam meg reá, sőt másnap csolnakázni hívtam... a késő alkony sugárban kis csolnakon szállni tova végtelen vizeken, a sima tükrön, melyen a méla hold cikázik... ő gyanakvólag és kémkedve nézett reám, mint egy alligator s gunyos kaczerájában elővette a fuldokló köhögés, haj! jaj!

hogy sorvadó tüdeje majd kiszakadt... én oda nyujtottam neki a hosszú nyaku serleget a csuka-máj-olajjal. — Ő reám pillantott könybe lábadt beessett szemével; csontos keze reszkett, s hallani lehetett tikkadt mellette hörgését.

Szegény Czeczilia, ha így látta volna... ah! de hisz ő reménykedik és bizik a mama felgyógyulásában... szegény kis cizciam!

Haza, haza megyünk Teréza mamával! mondogatom neki minden este. Milyen boldog is az ember. Ő pedig vár és vár és ábrándozik szegényke... szinte szeretné már, ha a szakadékokon, az égbe nyuló havas kupok, kopár szirtek között, a gránit tömzsök és porfir töredékeken habbátört zuhogók mögött, hegyen, völgyön, erdőkön keresztül rogná a gyorsvonat s ha már otthon lehetne abban a lapos fedelű házban, az országot felé a fecske-fészkes verandákkal... A ház fölött az öreg diófa már ki lesz lombosodva s a délibabos rónákon kiverődik a selymes pázsit, az ég azurjában harsognak a pacsirta trillái... majd ismét azon tündöklik, hogy valyon ráösmér-e majd a Bodri, a Kapszli, a Linda, a Spanga... én Istenem, milyen nagy gyermek is az én feleségem, — pedig hiába minden, Teréza mama körülbelül itt fog maradni, s mindebből semmit sem fog többé látni... ez a költészet pedig mind a mi nevünkre fog telekkönyvezetni.

S az alatt, míg gyakorta alkonyatkor a sötét levelű olajfa alatt édes álmódzásba merülünk szerelmi kéjben... s az epedő izzó ajkak forró csókjában, s mialatt az ibolyakék szemekből az öröm sugárzik s a lég gyenge fuvallatában az eol-hárfa bug, — a folyondárral befutott rácsos ablakon át kihallatszik a Teréza mama görcsös zihálása.

Gyöngé borzongás fut olyankor végig tagjaimon.

Oh! az a szegény Teréza mama!

Leatere vásárnapja volt. Ott idóztunk a »Pincio« kert magaslátán a virágos tornácban, a törökbuza színű indiai szalma kárpított szépen leeresztettük az ivékör, hogy arnyékos legyen. — En ebéd utáni rendes szokásom szerint a chaise longue-n nyújtózkodtam valóságos keleti lomhasággal. — Czicza pedig a hintaszéken, kipirult arczát legyezve, ringatta magát, s amint lassudan hátrádott — fölhaljlo himzetes ruháskája alól látni lehetett vörös barna kivágott cipőcskéinek szalagjait, melyek X-eket képeznek selyem, csokoládé színű harisnyáin... ő észrevette arczomon a gyönyör ingerét és mosolygott, — mosolygott azokkal az álmódzó, sovargó szemekkel, üdvőt ígérő ajkaival édesen, mint egy rózsaszín felhővel felfürtözött nympha. Csöndes pillanatok voltak ezek, miket csak néha zavart meg a szegény Teréza mama köhögése.

Pszt! Mi volt ez? Egy elmaradó lehellet, egy elálló érverés. Czicza megállította a hintaszéket.

Hamisítatlan karlsruai cipőtalpak lassu, kimért kelepelése hallatszott a kövezetről. Czicza elkomolyodott, ugylátszik, nem tetszik neki valami s liljom ujjacskaival zavartan fésülte kötényének selyem rojtjait — En mosolygottam. Mr. William Bobby a manchesteri bankár, aki Arcóba jött köhögni, minden napos ember volt nálunk. — Csakugyan ő volt. Ezt az ösmeretséget Teréza mama köthötte egy holdvilágos éjjelen egy lyukas szandolimon. Csöndes ember volt s amit még meg lehet róla jegyezni, az, hogy ruhái két termet foglaltak el külön a szomszédos pagodában, melyet egy örült elme, egy japáni porcellán torony után mintázott. Minden öltözékhez külön órája, sétatálcája és szelenczéje volt. A ruhák mintázatban le voltak festve egy könyvben, melyből aztán minden reggel választott. — A ruhátart kiegészítette 2000 pár cipő, 370 pár csizma, 500 párka, és 800 slafrok. Mintha most is magam előtt látnám avval a kétfelől lobogó vörhenyes szakállával, mintha két róka farkat akasztott volna a két füleire, közbül pedig a kiborotvált középuton lötyögő undok vampyr szájjával... nyaf! nyaf! jaj! be utálatos is volt és hogy hóbortos csészéjéből a hűsítő moszkavitó... na! Szegény czicza hogy mérgeledött.

Mr. William Bobby a mi barátunk leült lassan, szóltanul és mosolygott... én a »Madarász«-t dudolgtattam, a nóm, ez is mutatja milyen gyermekes volt, — legyet fogdosott, aztán letépte a szárnyát, oda lopta a Mr. Bobby tubákszinű kabátjának hajtókájára.

A rovar végig sétált a hajtókán, majd a vörhenyes pofa szakállon megállott, két mellő lábaival végig simogatta fejet, mintha valamin gondolkodnék, majd egy sikertelen halk rebbenés után elkezdett kaszálni a lábaival... piiff! paiff! Mr. Bobby ketoldalt oly hévvel vágta magát arczul, — mintha a francia parlament valamelyik »dilletans« tagjától instructiót vett volna. — A feleségem elhalványodott, — én pedig átcsaptam a »Dunári«-valzerbe.

Mr. Bobby aztán csontos ujjai közé csipte a kis rovar, — azt hittem megfogja boxolni... pillanatig a körmei közt tartotta a vergődő állatot, — mintha azon gondolkodott volna, hogy milyen halállal végezze ki — Majd a mutató ujjával az illatos panatellas hamvát leütve, — a tüzes szivarvöveget a légy felé közelítette.

Czicza arca hirtelen kipirult, — kifejezésteljes szemében egy harmatesep csillogott, s összetéve hófehér kezecskéit, szemérmes félénkséggel esdve tekintett Mr. Bobbyra... ne... ne... ne... kegyelem, irgalom ennek a kis életnek.

Nem győzöm eléggé hangsúlyozni, hogy a feleségem nagy gyermek volt.

Mr. Bobby összeráncolta árpa kalász szemöldökeit, s szinte látni lehetett ennek az óriás ember csillámoló tengerzöld beryll szeméből, hogy ezt az iczi piczi életet vad dühében kiakarja oltani, — aczél kék potrohát tüzzel megpörkölni. Egy szerzegés, egy láthatatlan fájdalom abban a kis szervezetben és vége.

Czicza bársony tapintatu puha kacsójával czirógatta Mr. Bobby ráncos arczát, — csevegett, hízlekedett a vad embernek, s a kérelmetlen mint a legédesebb tündér szárnycsattogására engedtek, — az összegémberegett ujjak kiegyenesedtek s a kis élet meg volt mentve.

Mikor Mr. Bobby eltávozott, czicza egész váratlanul szólalt meg:

»Te ez a Bobby nagyon kedves ember! En érzetem, hogy egy verhullam a fejembe szökött, melyet egyáltalában nem a moszkavit okozott.

E pillanattól kezdve az angol iránt valami sajátságos ellenszenv támadt bennem, egy megmagyarázhatatlan ellenszenv.

Mr. William Bobby ezután is eljárt a házhoz, de én szándékosan kerültem őt. — Ő leült lassan a nagy karosszéke és hallgatott. Így mult el két óra szóltalan duettben. — Mikor már Bobby belefáradt az ülésbe, felállt és kezdett összeszedelőzködni. — Teréza mama ilyenkor biztatgatta:

Hova siet kedves Bobby? — beszélgesünk még egy kicsit kedves Bobby! Mr. Bobby a kedves, újra beleült a karosszéke és újra hallgatott egy óráig... Ha nem gyűlöltél volna ezt az embert, kaczagtam volna rajta.

Öszre járt az idő. — Az eső nesztelen permetezésbe olvadt; — a tornác piros csipke végéről csillogó vízecspegett a kövezet törmelékére; az őszi esőzés, a szürke párazaton átszűrődő gyöngé, halvány világosság, a szomoruan imbolygó elsárgult fák ködbe vesző körvonalai, hol annyi édes perczet töltöttünk, s hol Teréza mama kiverte a két legszebbik fogamat minden... minden olyan szomorú volt... Nem mozdultam egy ideig... az eolhárfa méla zenéje mintegy elkábította lelkemet s én önkéntelenül kalapom emeletem le...

E szentelt földön, ezek közt a lombo közt az illatos levegőben, oh! minék is mondtam, — itt vesztettem el... az anyósomat. — Szemeim eltévélyednek az üres csuka-máj-olajos tüvek légióin, melyek közt ijesztő rémkép gyanánt feltűnik a Teréza mama »elhízott« alakja. Hallucináltam. — ki tudja, hol van ő? Ajkaimra halk fohász rebben: Mr. William Bobby, te nemes szívű ember, ugye nem fogod magadtól eleresztetni a mi Teréza mamánkat?

Most hirtelen két puha, meleg kar övezte át nyakamat. Czeczilia volt. — Hallgatagon nézett reám mosolygó égszínkéi szemével és én boldogan halgtattam e némaságot... Az eolhárfa hurjain a lég gyenge fuvallata bugott: »Pá! kedves Teréza mama! Pá!

Végrendelkezés.

— Kép. —

A jegyző ur hivatalos nyugalommal helyezkedett el az asztalnál s oda sem pillantott a betegre, míg rendbe nem szedte az írományait. Ugyan mit is érekenykednek most ő, ugy is jól tudja, hogy az a sok siró-rívó ember ott az ágy körül majd megszakad örömeiben s csak ugy lesi már azt az utolsó lehelletet. Persze, hogy a Sandri óbégat legkeservesebben, hiszen már előre megcsinálta a tervet, a mely szerint pompásan kimulatja magát annak a homoki szőlőnek az árából. Bizonyosan most is azon jár az esze s szinte látszik hosszú veres arczán, hogy meguntá már ezt a sok tetetett óbégatást. A jegyző ur ugy tud már olvasni a könyhullató szemekből, nem is igen tőri magát a vigasztaláson, hanem hivatalos közönyvelint az esküdtnek, hogy jó volna már elkezdeni.

A haldokló beteg öreg ember hamarabb észre veszi az intést, mint az álmos esküdt s nyűszörgő hangon szól oda a jegyző urnak, hogy méltóztatnék neki meghallgatni a beszédét. Olyan a hangja, mintha már is a sirban fektüdnék, nincs már benne semmi erő, bágyadt suttogás az egészen. A Sandri, ne hogy zavarja az őreget, azonnal abban hagyja az óbégatást s mérgesen pillant a háznépre, hogy legyenek csöndesen, hiszen most minden szó aranyat ér. Bezzeg megérti az intést a háznép s egyszeriben olyan siri csend lesz, hogy még a szegény öreg is megjéjt tőle. A jegyző ur pedig beleüti a pennáját a kalamárisába, a nagy csendben meg is hallik, a mint a penna hegye megéri a kalamáris fenekét.

Az öreg ember pedig nyűszörgő tovább s itt-ott megáll egy szóval s lehajtja a fejét a párnára. A háznép kidüledt szemekkel, remegő ajkakkal várja a folytatását a nyűszörgő beszédnek — oly kedves ez, oly félteni való, ne hogy

örökre megakadjon, hiszen minden szó egy régi vágyukat valósitja meg. Szegény Sandri, hogy megjéjt, éppen őt említette az öreg, aztán ismét fáradtan hajtotta le a fejét. Soha sem kívánta igazabb szívvel, mint most, hogy éljen még a nagyapja. Milyen édes volt minden nyűszörgő szava — most ismét a házról beszél, azután a földet említi, egyszerre megáll a beszédben és oda szól a Sándornak:

— Hozzál fel egy kis bort a jegyző uraméknak.

Milyen sebesen is pattant elő az a Sandri a pinczéből. Most bizonyosan nem állt meg a csap mellett kóstolgatni. Az esküdt sem kívánta magát sokáig, a jegyző ur sem — csak beszéljen az öreg, hallják őt azért, ha kvaterkának is. Az öreg pedig beszélt tovább s már a napamasszonyt is bele vette a mondókájába azzal a csűr-tengerivel egyetemben. A jegyző ur pedig ir tovább, míg egyszer levágja a pennát.

— Kifogyott a tenta.

A háznép zavartan néz össze. Bzony az egész háznál nincs egy csöpp sem, ugyan kinek is jutna itt eszébe firkálni. A beteg pedig nyűszörgő tovább, nem is ügyelve a zavarra, mely annál nagyobb lesz, kivált a napamasszonynál, minél jobban bele merül az öreg abba a tengeri históriába. Mit is csinálnak most? Persze ismét csak az esküdt találékony esze ad segítséget — milyen jó gondolat is az, hogy a tentát föl kell eresztetni. Ott a bor a kancsóban. Igazán jól is lehet ezzel a boros tentával irni. — Erre a jó ötletre már ismét inni kell, marad még elég a tentára a pinczében.

Az írás mindég halaványabb lesz, az öregnek az arca is. A szó pedig fogy-fogy, mint a bor. Az esküdt szemei már csillognak, a jegyző ur is nagyon hányja a betűket, csak a háznép olyan kitartó a figyelemben. Az esküdt még azt a tréfát is kieszei, hogy a tenta-tartóval kocczint.

— Ej, ej, hiszen megcsik az emberen a tévedés hamar.

Az öreg pedig lehajtja a fejét a párnára és hallgat, csupán a nyűgése mutatja néha-néha hogy még nem halt meg. Minek is él már tovább. A háznép is azon a véleményben van, hogy jobb már szegénynek megpihenni, nem ér ez az élet annyi szenvedéssel egy batkát sem. Szinte rosszul is esik az embernek, ha rá néz arra a vén emberre, a ki már a koldusnál is szegényebb, mert a sir szélén áll és mindenéről lemondott.

A Sandri, még mielőtt eltávoznának, tölt a hivatalos uraknak, aztán kikiséri őket, de nem sokáig marad ám oda, fut vissza a halottas ágyhoz, mint a szél, mert kéznél kell lennie.

A napamasszony már meg is jegyzi, hogy jó volna a halottkémért idejében elküldeni a Sandrit, mert borzasztó lenne az őrege nézve, ha élve kerülne a koporsóba.

—cs—

* Apróságok.

(A szépen hangzó czim.)
Az x... i lövész-egyesületnek németországi vendége van.

Az egyleti »a l l ö v ö« bemutatja neki X. urat:

— »X. a l e l ö l ü l ö!

— »A, ah« — hajlong a német nagy udvariasan, — »Der Herr spielt wahrscheinlich Flaute?«

— »Tudsz-e már fiam szorgalmasan hajtogatni«, kérdi a tanuló fiát látogató apa.

— »Oh igen, — édes apám — fele a nebuló — »minden este azt cselekszem!«

(Igaza is volt, mert minden este hajtogatótt nem, ugyan i g é t, d e k a n c s ó t!)

VASUTI MENETREND.

Indul:

Debreczenből	Bpest felé gyorsvonat	8 ó. 44 p.
	déli	12 ó. 52 p.
	Nagyvárad felé	délután 3 ó. 34 p.
	Budapest felé	este 10 ó. 31 p.
	Szatmár felé	délután 3 ó. 24 p.
		este 7 ó. 45 p.
		éjjel 3 ó. 09 p.
	Miskolcz felé	dél előtt 8 ó. 32 p.
		délután 3 ó. 39 p.
		este 7 ó. 40 p.
	B.-Szt.-Mihály felé	délután 3 ó. 19 p.
		reggel 5 ó. 48 p.
	Füzes-Abony felé	reggel 4 ó. 26 p.
	Ohat-Kőcsig	délután 4 ó. 31 p.
Püspök-Ladányból	Nagyvárad felé	délután 2 ó. 15 p.
		délután 5 ó. 51 p.
		éjjel 12 ó. 57 p.

Érkeznek:

Debreczenbe	N.-Várad-P.-Ladány felől reggel	7 ó. 42 p.
	Budapest felől	délután 3 ó. 09 p.
		reggel 7 ó. 06 p.
	gyorsvonat	éjjel 2 ó. 44 p.
		reggel 8 ó. — p.
	Szatmár felől	déli 12 ó. 16 p.
		este 10 ó. 31 p.
		déli 12 ó. 36 p.
	Miskolcz felől	reggel 8 ó. 06 p.
		este 7 ó. 20 p.
	Büd.-Szent-Mihály felől	reggel 8 ó. 17 p.
		este 6 ó. 35 p.
	Füzes-Abony felől	délután 4 ó. 54 p.
	Ohat-Kőcsig felől	dél előtt 8 ó. 24 p.

A büd-szent-mihályi vonalon eddig csak a hét bizonyos napjain közlekedett vonatok mult évi november 15-től kezdve naponként közlekednek.

Női-ruhaszövetek, gyapju voileok,
mosó voileok, batist, zephir, atlas-satin,
vásznak, kész fehérneműek,
szőnyegek, függönyök, ágy- és asztalterítők
SZABÓ LAJOS FIAI
cégnél.

(171) Leszállított árúk az egész idény alatt. (172)

ÜZLET ÁTALAKÍTÁS
miatt
minden cikk
mélyen
LESZÁLLÍTOTT ÁRON
árúsíttatik.
Kunz József és Társa.
(127.) 17—

Gorombán
örölni

5 perczig
forralni

Kathreiner malátá kavó gyára
Berlin-München-Bécs

Egészség

Legjobb pótkávé

Kathreiner
Kneipp-Malátakávéja,
az egyetlen bakkávé ízével és
illatával bíró malátakávé.

(72.) 8—50.

Csúsz, kösvény, tagszaggatás, felfűtés,
cipőfájdalom, hátfájdalom stb. ellen leg-
jobb bedörzsölés a Richter-féle

Horgony-Pain-Expeller.

Több mint 20 év óta a legtöbb család-
ban ismeretes mint fájdalom-nyhító szer és
majdnem minden gyógyszerárban kapható 40
és 70 kr-ért. Minthogy utánzások léteznek, en-
nélfogva mindig határozottan:

„Horgony-Pain-Expeller“
kérendő. 492. (III.) 17—11.

T. cz. vidéki
vevőimhez!

Számos vidéken lakó abban a
tévés nézetben van, hogy a nagyobb
távolság miatt lehetlenné van
tése a kész ruhák vásárlása. —
Én figyelmeztetném bátor vagyok
megjegyezni, hogy egy minta-kabát
beküldése teljesen elégséges arra,
hogy utánna testre illő ruhát le-
hessen készíttetni. Kívánatra mér-
tékleírást is küldök. A nem alkal-
mas ruhák természetesen vissza-
cserélhetők, sőt kívánatra a fize-
tett összeg is visszatérítetik.

Teljes tisztelettel
GROSSMANN S.
legnagyobb uri-ruha-raktár
Budapest, Deák-Ferenéz- és Bécsi-utca sarkán.
Fióközllet: Egyetem-tér, a Keoskeméti-
utca sarkán. 5.—

Legujabb siremlékek!

Tisztelettel tudatom a n. érdemű s kegyeletes érületű közönséggel, mi-
szerint a mai napon megérkeztek a legujabb

siremlékeim,

a már ugy is dusan berendezett mindenféle **granit, fehér, fekete-**
és kararai-márványb l, melyeknél már a beszerzés és a mult évben
a jóhírű **Boros Sándor**-féle sirkőraktár átvételével oly helyzetbe jutottam,
hogy a sirkövet a legjutányosabb árak mellett adhatom és iparkodom, min-
den e szakba vágó munkákat a legszebben kiállítani.

Elvállalok sirkerekek készítését márvány- és termésköböl, vasrácsokat
minden alakban, régi sirkövek ujtását, az avult betűk ujra aranyozását és
uj betűk vésését minden európai nyelven. Üzletem megtekintését és a n. é.
közönség pártfogását kérve, maradtam tisztelettel

WEISZ IGNÁTZ

előbb: **BOROS SÁNDOR**,
Lakásom **DEBRECZENBEN**: Kis-Várad-utca 2102 szám. (163.) 2—3.

Valódi francia és angol szerszámok
minden iparághoz és minden darab mellett jótállás,
RÚDVAS, LEMEZÉK, VASTARTÁLYOK,
legfinomabban aczélezott és fémezett.
Gazdasági-, kerti-, házi- és konyha-felszerelések,
AGYAG- és VAS-KÁLYHÁK,
konyhák és öntött vaslapok.
Tizedes és egyensúly mérlegek
legjobb minőségben,
„KIS ÖRIÁS“ kézi tengeri morzsoló darabja 1 frt 75 kr.
Tűz- és betörés elleni pénzszekrények,
kirakat- és ajtó aczél-redőnyök.

Legolcsóbb beszerzési forrás.

TÓTH GYULA
ELŐBB
TÓTH LAJOS és TÁRSA
(6.) **vasnagykereskedés** —28
DEBRECZEN, VÁROSHÁZÁBAN.

XXIV
Előszó
helyben, va
Egész évre
Félévre
Negyedévre
Egy óra
Egyes
A lap szellemi re
lemény a szerkes
1702. sz.) be
Előszó
Teleki K. Laj
és a kiadóhivat
1702
Szi
a
Laput
vonatosan
lának, a
nek és H
képviselője
ülésén mo
helyzetben
egész terje
vasóinkka
azon óha
del a mag
guknak, in
azért kés
gyűlési
gyorsírói
ban szokt
mondott
kaphattuk
nagy terje
nyek sok
Ma azonb
beszédnek
delmében
Szi
nizterium
mával Bob
felszólalás
— hű szin
ben az ors
pességnak
tetben tap
kezébe a
együttal co
lönösen a
oly virágzó
szervezet
lyedni. (Ige
elismerése
nyíltsága
potokat on
s ezzel be
költségvet
nem egy
ügyi egye
országban
háttere va
Midőn azon
met fejeze
nak is add
megérteni
dulva, mid
potok jav
igéretet se
egy árva
sam hogy
mat szava
az állapot
nul nézi.
lehet, hog
megvallom
fölfogni ne
A m
tést illeti,
fontosabb
tartom, ho
azt, hogy
rébe eső
is behatób
baloldalon.
Anna
rencsém va
én is e tá
s kezdeni
zati polit
találkozni
fontos igaz
ve nem va
lyeket a b
kormány
ségvetés
baloldalon
Fels
jellege fe
költségve
kodjam b
a mit a
tartok, a
lalja el
közgazg
gondnok
E fontos
szágos,
zódnek.
dekek a
csak va
a bünte